

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 795. An & qualiter quis sibi eligere possit probanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

cœmeterio, seu loco jam benedicto & auctoritate Episcopi in sepulturam fidelium deputato, tamen dominium dicti loci per hoc non acquiratur secundum dicta, illicitum esse, nulla suffragante in contrarium consuetudine, & tanquam Simoniacum, jure saltem Ecclesiastico, prohibitum. Arg. *C. abolendo b. t. C. non satis. C. ad Apostolicam de simonia.* tradunt Abb. *in cit. c. abolende num. 1.* Barbof. *ibid. num. 1.* & *in Trid. sess. 25. c. 13. de reform. num. 36.* Suar. *l. c. num. 19. & 20.* Pirh. *b. t. n. 37.* Wiestn. *num. 48.* Reiffenst. *num. 67.* & alii communiter. Possentamen aliquid temporale ob locum sepulturæ concessum liberaliter offerri Ecclesiæ ad conservationem, v. g. fabricæ illius aut cœmeterii, & oblatum accipi, admittitur communiùs, & pro eo Stru. *ad ff. de religios. & sumpt. fun. ib. 81.* citat Bonac. *th. mor. Vol. 2. tr. de contract. d. 3. q. 2. p. 4.* quin &, ubi talis consuetudo dandi viget, posse peti, absque tamen turpi exactione, imò Laicos ad talem consuetudinem observandam, peractis tamen prius officiis funeralibus cogi posse, tradunt Abb. *l. c. num. 7.* Sylv. *V. Simonia. q. 11. dicto 1.* Pirh. *num. 40. in fine.* Rodriq. *Tom. 3. qq. reg. q. 58. a. 2.* Reiffenst. *b. t. num. 67.* Arg. *c. 7. de simonia.* vide etiam Muller. ad Stru. *l. c. lit. y.*

3. Resp. Tertio: posse quoque tanquam pretium per contractum exigere & dari aliquid pro obtinendo loco sepulturæ digniore & honoratiore. v. g. prope Altare aut in Capella aliqua Ecclesiæ (absque tamen respectu ad illius loci majorem sanctitatem, aut percipiendum fructum spiritualem ampliorem occasione talis situationis, ut signatè Wiestn. *b. t. num. 49.*) aut etiam pro obligatione, non nisi ex certa familia defunctos ad talem locum vel facellum admittendi, probabiliter docent Rodriq. *l. c. Bellet. disquis. cler. p. 1. de cler. debitor. §. 3. num. 30.* Francif. *de Eccl. Cathed. c. 16. à num. 92.* Gonz. *in c. abolende. num. 7.* Barbof. *ibid. num. 7.* & *de off. paroch. c. 76. à num. ibid.* citatis pluribus aliis. Item Reiffenst. *num. 68.* Wiestn. *l. 1. & c.* eò quòd censent in hoc casu attendi & intendi solum honorem & præminentiam, quæ sit quid merè profanum & pretio æstimabile, ipsumque multò magis dici possit de dicta obligatione nullum alium in eo speciali loco sepeliendi, utpote quæ tali etiam loco est merè accidentalis. Et sic jus sepulchri acceptum solitariè pro dicta obligatione vendi posse sine simonia, satis probabiliter doceri à Suar. *Tom. 1. de relig. l. 4. de simon.* Sanch. *Tom. 1. consil. 3. du. 14. num. 1.* ait Delben. *de immunit. Eccles. c. 17. du. 14. num. 11.* Unde etiam expressè tradit Lotter. *de re benef. l. 2. q. 4. num. 11.* citatis pro hoc Navar. *de sepult. consil. 1. num. 1.* Garc. *de benef. p. 5. c. 9. n. 137.* Ledesm. *in sum. p. 2. tr. 12. concl. 34.* qui dicat esse communem Thomistar. nimirum posse Episcopum sine simonia ad solutionem certæ pecuniæ concedere locum talem honorificentiorum in Capella aliqua Ecclesiæ cum dicta obligatione seu exclusione aliorum quamvis addat Lotter. *num. 17. & seq.* non posse tale jus sepulturæ à privato, etiam, dum is illud tanquam fundator Capellæ acquisivisset, distrahi aut alienari cum dicta pactione sine simonia, de quo vide me in *foro benef. p. 2. q. 104. num. 1.* Fundantque se insuper citati AA. in praxi quotidiana, qua passim viri docti & timorati ex utroque clero, tam sæculari quàm regulari sine omni scrupulo paciscuntur exacto & accepto pretio de istiusmodi honoratioribus scientibus & tolerantibus ordinariis, qui omnes sine temeritate argui nequeant pravitate simoniacæ, ut ait Reiffenst. Nihilominus, non mi-

nus si non magis probabiliter, absolute contrarium tradit Pirh. *b. t. num. 38.* ex eo principio, quòd licet motivum extrinsecum ementis sit honor ille in æstimatione humana consistens, sit tamen quid connexum loco sacro, qui propter illum pretio comparatur, adeoque consequitur rem illam religiosam, & spiritualem, non secus ac honor humanus annexus dignitati & beneficio, qui proinde vendi non potest, nisi simul vendatur res ipsa spiritualis, unde jam etiam Pirh. non probat sententiam Suar. (cui etiam inhaerere videtur Delben. *l. c. num. 12.* ob rationem mox dandam ab eo) qua is. *l. c. n. 18.* docet, quòd, si quis habeat sepulchrum proprium suis sumptibus acquisitum vel constructum pro se suisque, non esse materiam Simonie, si vendatur quoad proprietatem juxta valorem fundi, & habito respectu ad solas expensas factas in adificationem sepulchri, quia sic non venditur benedictio loci, sed materiale illud, ad quod alia sequuntur, sicut & ratione dictæ materialitatis jure hereditario à parentibus ad filios transferri solet; cum tamen secundum quòd absolute astruunt Abb. & Innoc. *in c. penult. b. t. num. 4.* Laym. *in disp. can. de rebus Eccl. alien. ib. 71.* & dictum à nobis supra locus consecratus vel benedictus, vel deputatus auctoritate publicæ pro sepultura fidelium vendi non possit ob prohibitionem Ecclesiæ, quia in nullius privati est dominio; imò nec opponi possit, hac ratione non vendi jus spirituale sepulturæ, sed materiale cum hoc inseparabiliter sit connexum cum spirituali, adeoque vendi nequeat materiale, nisi etiam spirituale vendi censeatur. Arg. *c. 7. caus. 1. q. 7. de cetero non negabit.* Pirh. quòd cum Lotter. *l. c. n. 9.* admisi in *foro benef. l. c.* posse nimirum fundatorem de consensu Episcopi sibi, & successoribus patronis reservare in Ecclesia istiusmodi locum honorificentiorum, cum expressa lege, ne alius ibidem sepeliatur, quin & postmodum, dum antea venditur seu in limine fundationis talis reservata facta non est, in extructa jam & consecrata Ecclesia talem locum cum dicta exclusione aliorum concedi illi ab Episcopo, saltem citra pactionem de danda pecunia, videtur esse extra dubium, quemadmodum etiam docet Pirh. *ad rit. de jure p. num. 73.* vendito fundo, in quo quis sepulchrum habet; ad quod non patet aditus per viam publicam, sed solum per illum fundum, qui sepulchri transire ad emptorem; cum jam nulli amplius sit usui vendenti, utpote qui ab emptore prohiberi potest, ne per fundum jam factum illius funus ullum inferatur. quin & habet *b. t. n. 39.* etsi seorsum vendi non possit jus sepulturæ, transire tamen cum hæreditate ad hæredes, intellige, dum sepultura est hæreditaria.

Quæst. 795. An & qualiter quis sibi eligere possit sepulturam.

REsp. Potest quilibet regulariter loquendo in quovis loco religioso, etiam, cui aliàs jus sepeliendi non competit, puta, etiam extra propriam parochiam in Capella aliqua non habente alias sepulturas, & in qua rarò vel nunquam Missæ celebrantur, etiam antiqua, quam jam alibi constitutam habuit, sepultura desertà, eligere, saltem de licentia eorum, ad quos locus talis privatus pertinet, ita cum communi Abb. *in c. 3. b. t. in fin.* Gonz. *ibidem. num. 9.* & alii apud Fagn. *in idem. c. 3. num. 1.* Pirh. *num. 17.* Reiffenst. *num. 40.* Arg. *c. 1. b. t.* ubi nulli tamen negamus propriam sepulturam & alienam. & *c. 2. b. t. in 6.* ubi: *Si quis antiqua dimissa novam etiam in loco minus religioso elegerit sepulturam, electionem*

tionem huiusmodi (licet iura super hoc videantur diversa) nequaquam volumus impugnari, Et. huic textui non obstante alio textu. *c. h. t.* per quem sepultura electa in loco minus religioso expresse prohibetur. siquidem per locum minus religiosum in *cit. c. 2.* non intelligitur omnino profanus; sed ex eo minus Religiosus, quòd in eo minus frequentier fiant Officia divina, Missæ & Orationes publicæ ut AA. *cit. cum Gl. ibidem in cit. c. 3.* etiam ex eo capite reprobatum electio talis loci minus religiosi, dum ea fit sine rationabili causa, ex contemptu, deferendo sepulchra majorum, in quibus de jure vel juxta laudabilem consuetudinem sepeliri debebat, vel etiam malitiosè in præjudicium illius Ecclesiæ, cui debebatur portio Canonica, subrahendo eam illi hac ratione, quæ etiam exinde repetere possit corpus defuncti, prout *cit. cap. 3.* cum Abb. *ibid. num. 4. in fine.* interpretatur *Pirh. h. t. num. 18.* de cætero non occasione hujus electionis sepultura inter religiosos aliosque Clericos, quibus competit jus concedendi apud se sepulturam, evitentur discordiæ, seditiones, mutua præjudicia, indeque nata scandala. Bonifacius. 8. in *c. 1. h. t. in 6.* universis Religiosis & secularibus Clericis, cujuscunque status & conditionis in virtute S. obedientiæ & sub interminatione æternæ damnationis prohibet, ne antiquos ad vovendum, vel jurandum vel fidei interpretati, aut aliàs promittendum inducant, ut apud eorum Ecclesiâs sepulturam eligant, vel jam electam non amplius inuent. ita etiam, ut contra facientes teneantur corpus, si jam sepultum, cum omnibus proventibus inde perceptis intra decennium restituere, sub pœna interdicti, cui Ecclesiæ & Cœmeteria tam diu subijciantur, donec satisfecerint; electio verò ad istiusmodi inductionem facta sit ipso in re nulla, debeantque ita eligentes sepeliri, ubi aliàs nullâ electione factâ debuissent sepeliri, vel etiam, ubi antecederet ad talem inductionem legitime elegerant sepeliri. Quæ Constitutio Bonifaciana confirmata fuit excommunicatione ipso facto contrahenda, latâ contra temerarios ejusdem violatores per *Clementis de pœnis*, quam tamen excommunicationem, uti & dictum interdictum non incurri à Clericis & Religiosis inducentibus ad eligendam apud se sepulturam solum consilio & precibus, citra quod inducant ad desuper vovendum vel jurandum, aut promittendum, astitit *Franchis. q. 64. num. 2.* *Pirh. h. t. num. 27.* *Wiestn. h. t. num. 28.* nec à quocunque inducente quomodocunque ad eligendam sepulturam, non in sua, seu in inducentis Ecclesia, sed in aliena, ut *Idem cum Navar. in man. c. 27. num. 103.* *Rodriq. To. 3. qq. reg. q. 58. A. 7. du. 4.* *Wiestn. Pirh. LL. cit.* item nec à parochio inducente parochianum ad eligendum, interposito etiam voto vel juramento, sepulturam in sua Ecclesia Parochiana, cum dictæ constitutiones editæ in favorem Parochorum in eorum odium non sint detorquendæ. *Wiestn. l. c. citato Castrop. tr. 29. d. 3. p. 2. num. 21.* nec denique ad Clericos & Religiosos conatos aliquem inducere ad eligendum cum voto vel juramento sepulturam in sua Ecclesia non secuto effectu, eò quòd is desuper jurare vel vovere renuerit. *Rodriq. l. c. du. 5.* *Pirh. Wiestn. LL. cit.* estque horum omnium communis ratio, nimirum, quòd utraq; Constitutio, tam Bonifacii quàm Clementis, tanquam pœnalis & odiosa, adeoque stricti juris, à personis & actionibus expressis ad non expressas non extendenda, ut *Castrop. l. c. num. 22.* & cum eo *Wiestn.* Porò extenditur responsio ad filium familias puberem (de quo fortè

R. P. *Leur. Jur. Can. Lib. III.*

dubitari poterat, qui in patris potestate constitutus) ut & is sibi sine patris consensu eligere possit sepulturam, tamen per ultimam volitionem etiam pro anima sua relinquere nihil possit, nisi ex bonis suis castrensis, vel quasi castrensis, si quæ habeat, *Pirh. h. t. num. 15.* cum communi, juxta quod statuitur in *c. licet §. quamvis h. t. in 6.* his non obstante patriâ potestate, utpote cui quòd ad jura spiritualia (quibus etiam jus sepulturæ tanquam res sacra & religiosa annumeratur per *c. quæst. caus. 12. q. 2.*) non ita subiectus est, sicut quòd ad bona corporalia non castrensis. *c. ult. §. fin. de Judic.* Extenditur quoque ad uxorem quæ non minus, quam maritus liberam facultatem habet, sibi eligendi sepulturam per *c. de uxor. 7. h. t.* ubi etiam ratio redditur, quia nimirum electio sepulturæ, quæ fit ab uxore durante matrimonio, refertur & pertinet ad illud tempus & statum, in quo mulier soluta est à lege viri, nempe ad tempus mortis, si quidem, sicut valet dispositio facta tempore habilis, etsi effectus conferatur ad tempus inhabile, ita etiam valet dispositio facta tempore inhabili, si effectus conferatur in tempus habile. *Pirh. h. t. num. 16.* cum Abb. *in cit. c. de uxore n. 2.* *Arg. c. quod spo. s. de donat. ante nupt.* ubi, quòd non valeat donatio facta sponsæ, si ejus effectus conferatur in tempus nuptiarum, sive ut tunc effectum fortiat, valeat tamen donatio facta ante nuptias non potest, si contra matrimonium habeat post solutum per mortem matrimonium juxta *L. cum hic status. §. 1. ff. de donat. inter vir. & mulier.* Potest quoque Episcopus eligere sibi sepulturam extra suam Ecclesiam Cathedrali, ut fieri non raro videmus. quid circa hoc de aliis Prælati Religiosis, dicitur paulò post. Restringitur è contra responsio (propter quod etiam dixi: *regulariter.*) primò, ut liberi impuberes (intellige, etiam de cætero usu rationis pollentes) eligere sibi prohibeantur sepulturam per *c. licet h. t. in 6.* ubi quoque conceditur patri, quòd, ubi consuetudo loci ita habeat, possit filium impuberem sepelire ubi voluerit, & ubi talis consuetudo, non est, debeat eum tumulare cum majoribus suis, vel in Ecclesia Parochiali, & quidem (nisi & in hoc consuetudo aliud habeat) debeat illum sepelire in sepulchro majorum, & non nisi eo deficiente, in parochiali. ut cum *Gl. in cit. c. licet, h. t. V. V. in parochiali.* tradunt *Anchar. ibid. not. 4.* *Barbol. de off. parochi. p. 3. c. 26.* quos citat & sequitur *Reiffenst. h. t. n. 4.* pari modo impuberi eligere possunt sepulturam mater, imò & propinqui illius, si ascendentes non habeat *Pirh. num. 20.* cum *Franc. in lit. c. licet n. 3.* item & tutor illius, utpote qui est impuberi loco patris, & transit in jus patris quòd ad curam pupilli, de quo vide me. *in fin. benef. p. 1. q. 452. num. 2.* Secundo eligere sibi sepulturam non possunt Religiosi professi degentes intra Claustra subditi, sed in suis Monasteriis sepeliri debent juxta expressum textum. *c. fin. h. t. in 6.* ubi etiam additur ratio; quia velle & nolle non habent. Dicitur tamen primo *Professi*, ad distinctionem Novitiorum; hi siquidem, quia adhuc velle & nolle habent, & propriè Religiosi (quales solum veniunt. *in cit. c. ult. h. t.*) non sunt, liberè sibi sepulchrum eligere possunt, sive degant extra Claustra, sive intra. *Donat. Tom. 3. tr. 10. q. 4.* *Armill. V. Sepultura. num. 6.* *Dian. p. 5. tr. 3. resol. 109.* *Sanch. L. 6. c. 14. num. 10.* *Pirh. h. t. num. 25.* *Engell. num. 12.* *Reiffenst. num. 43.* Quòd si tamen intra tempus Novitiatûs moriantur, sive intra sive extra. v. g. in domo paterna, de licentia Superioris retento ritu ordinis sepeliri

Cccc

peliri debent in Monasterio; quia gaudent iuribus & privilegijs sui Ordinis. Rodriq. *l. c. Tom. 2. q. 39. a. 4.* Sanch. *l. c. num. 11.* Laym. *L. 3. tr. 5. c. ult. n. 8.* Pirh. *l. c.* qui etiam addit, fieri debere sepulturam illorum sumptibus Monasterii, si proprium patrimonium non habent; in quo tamen servandam consuetudinem Ordinis, aiunt Rodriq. *q. 60. a. ult.* Sanch. *n. 12.* Dicitur secundo: *professi degentes in tra claustra.* quia degentes extra, ita remoti à proprijs Monasterijs, ut mortui ad ea commodè nequeant deportari, eligere sibi possunt sepulturam. ut Sylv. *V. sepult. q. 6.* Jo-Monach. *in c. ult. b. t. in 6. n. 2.* Anchar. *ibid. n. 3.* Sanch. *l. c. num. 3.* Pirh. *b. t. num. 22.* juxta expressum textum. *cit. c. ult. § Arg. c. 16. de excess. prel.* ubi arguuntur Clerici illi, qui corpora Religiosorum decedentium extra Monasteria sua, ad sua Monasteria deportari curant. Idemque à potiori locum habet in Religiosis, qui extra Monasterium beneficijs præpositi decedunt, etsi forte, ut supponere videtur. Pirh. *l. c.* non ita remotè à suo Monasterio degant; cum hi in multis etiam velle & nolle habeant. Quodsi verò ita remotè degentes citra electam à se sepulturam decesserint, debere eos sepeliri in Monasterio ejusdem Ordinis, si tale ibi sit, & ipsi in eo commorati sint juxta *c. 1. caus. 16. q. 1.* Si verò in eo commorati non sint, probatur in *c. 1. de sacra. Eccl. Parochiali*, in qua soliti recipere Sacramenta; cum dicti Monasterii subditi non sint, cum Gl. *in cit. c. not. 1.* & Franc. *ibidem. num. ult.* asserit Pirh. *b. t. num. 23.* Dicitur tertio: *professi subditi:* nam Prælatos Religiosos, saltem supremos nullum Superiorem, cui subditi, in Ordine habentes, ut sunt Generales, Abbates plures, etsi, dum exempti non sunt, subditi Episcopo, posse eligere sibi sepulturam extra Monasterium, in quo degere solent, cum Abb. *in c. de uxore b. t. num. 5.* Franc. *in cit. c. ult. num. 2.* Sylv. *V. sepultura. q. 6.* tradit in Pirh. *num. 24.* eò quòd, licet talis Prælatas comprehendatur sub ratione dictæ constitutionis in ea expressa, juxta quam ea restringenda; cum habeat adhuc velle ac nolle proprium, utpote nullum in ordine superiorem habens. Contrarium tamen, ut de Prælatibus regularibus inferioribus, puta Provincialibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, quod eligere sibi nequeant sepulturam extra Monasterium, cui præsent, probabilius contra Rodriq. *c. q. 60. a. 1.* Pellizar. *in man. regul. Tom. 2. tr. 8. c. 5. num. 126.* quibus adherere videtur. Sanch. *L. 6. mor. c. 14. num. 7.* sentiunt Pirh. *l. c.* Wiestn. *num. 21.* & alii; eò quòd, licet in multis, præsertim ad suam personam pertinentibus, habeant velle ac nolle, hoc tamen eorum velle non sit omnino absolutum, sed dependens ab Ordinis Regula & Constitutionibus. Unde sicut secundum illas receptamque Ordinis consuetudinem Religiosis non permittitur sepultura extranea, ita nec istiusmodi Prælatibus, ut Wiestn. cum Donat. *in praxi regul. 10. 3. tr. 10. q. 9. n. 2.*

Quæst. 796. Facta electio sepulture an & qualiter probanda.

Resp. Cum electio sepulture sit pars quædam ultimæ voluntatis, non minùs quam alia ultimæ voluntatis dispositiones, ut effectum suum habeant, solennitatem aliquam & probationem requirere videtur. Verùm cum rationem dispositionis ultimæ non qualiscunque ad pias causas habeat, non aliam, quàm similes dispositiones, exigit, ac proinde per duos aut tres testes de ea deponentes, vel

per scripturam ipsius defuncti manu exaratam, aut codicillum aliàs invalidum, vel etiam per testem unum, concurrentibus alijs adminiculis seu conjecturis, sufficienter probari, cum Sebast. Medicis. *de sepult. q. 8.* asserit Wiestn. *b. t. num. 25.* non tamen putat ad hoc sufficere solius Confessarii dictum, ut vult Lauret. de Franchif. *controv. Episc. int. § regul. p. 2. q. 64. num. 6.* quemadmodum nec id sufficit, ad pia legata probanda; nisi forte alicubi consuetudo vel statutum habeat aliud, nimirum ut in iis stetur dicto Confessarii, alteriusve (intellige viri prudentis ac veracis) prout ei stari in Curia Archiepiscopali Neapolitana testatur Gemens. *in ejus Curie praxi. c. 76. n. 8.*

Quæst. 797. Ubinam sepeliendi defuncti. Si citra electionem sepulture ab iis factam?

1. Resp. Primò in genere: jus quod concedit facultatem eligendi sepulturam, etiam extra Parochialem, & sepulchrum Majorum omnibus, qui electionis capaces sunt, secundum dicta, idem, hac electione deficiente, determinat cuique sepulturam in sepulchro Majorum suorum exemplo Patriarcharum Veteris Testamenti (intelligendo per Majores, patrem, avum, aliosque ascendentes. *L. 10. H. de grad. affin.*) si tale sepulchrum proprium habeat. Laym. *ib. mor. L. 3. tr. 6. c. 12. num. 8.* citans Abb. *in c. 1. b. t.* Sylv. *V. sepult. q. 8. § c.* Pirh. *b. t. num. 4.* cum communi juxta claros textus. *c. 1. b. t. c. 2. § 3. cod. in 6.* acquisivit siquidem Ecclesia, in qua tale sepulchrum est, jam sibi jus ad sepulturam privativè ad quemcunque alium locum, quoties quis alibi sibi eam non eligit, adeoque eo privari nequit per novam electionem factam etiam in Parochiali per eos, ad quos spectat cura funeris. Sylv. *l. c.* Si verò sepulchrum proprium Majorum non habet, aut ad illud commodè deferri nequit, sepeliendus est in Parochiali propria, ubi domicilium habuit, & Sacramenta percipit, ut habet communis & certa. Arg. *c. 1. § 10. b. t. juncto c. 1. § 3. cod. in 6.* Etsi quis in duabus Parochiis habuit domicilium, & in utraque habitavit pariter, & æquè Sacramenta percipit, & divinis officijs officijs interfuit, in ea sepeliri debet, quæ prevenit, etsi neutra prevenit, nec Parochi inter se componere velint, intervenientis ordinarij judicio standum, ut Pirh. *num. 5.* cum Molin. *tr. 2. d. 14. n. 13.*

2. Resp. secundò: in casu, quo Majores in diversis sepulchris sepulti. v. g. avus, proavus, &c. in uno, pater in alio, filius sepeliendus in sepulchro avi, proavi, &c. & non in sepulchro patris, si is ibi contra voluntatem suam casu fuit sepultus. Abb. *in c. 1. b. t. num. 5.* Molin. Pirh. *LL. civ.* quamvis idem, nimirum filium adhuc non sepeliendum in sepulchro patris sed Majorum, etiam si pater illius pro se elegisset, tradant Glos. *in c. is cui b. t. in 6. v. ab antiquo.* Sylv. *V. sepultura. q. 8.* quos sequitur Reiffens. *num. 11.* Arg. *c. 1. § 3. b. t.* eò quòd hæc aliaque jura indistinctè loquantur, utendo numero plurali, dicendo in sepulchro Majorum; secus tamen esset, si filius sepeliendus in sepulchro patris, etiam hoc adhuc superstitè, si pater aliam sepulturam à sepultura Majorum elegisset expressè pro se, & posteris suis, ita iidem AA. ex ea ratione, quòd tunc, si posterius aliam sepulturam non eligant, in electionem illam expressam patris consentire, sicque sibi ipsis eandem sepulturam